

Effe bijkletsen met Jacques Kusters

Het is vrijdagavond 25 februari 2022.

Het Gilzer sportpark lijkt verlaten. Toch branden op het hoofdveld de lichtmasten. Dus daar zal vast wel wat te doen zijn.

Inderdaad, iedere vrijdagavond is Jacques Kusters daar actief. Een achttal mensen met een verstandelijke beperking laat hij daar plezier beleven aan voetbal. Alle reden om hier eens een kijkje te gaan nemen en wat bij te gaan kletsen met

Jacques. Toon Koijen, onze clubfotograaf, is ook van de partij.

Toon de man die de V.V. Gilze volgt met zijn camera en ons van de mooiste plaatjes voorziet.

Zoals een goede trainer betaamt eindigt Jacques deze training met een korte nabespreking in de kleedkamer. Voor iedereen een compliment voor hun inzet en de getoonde teamgeest. Na dit hartelijk afscheid vinden we met Jacques een plek voor ons bijkletspraatje in de scheidsrechters-ruimte.

Voor wie Jacques niet kent, geven we hem graag het woord:

Jacques: "Om maar eens te beginnen met mijn leeftijd. Op 23 juli van dit jaar word ik zestig jaar. Ik ben getrouwd met Yvonne en hebben samen drie kinderen t.w. Tim Stef en Marjolein. We wonen aan de Pastoor Coninxstraat 4".

Waarmee Jacques de figuurlijke aftrap gaf aan ons bijkletspraatje. Wie Jacques een beetje kent weet dat hij een man is met nog steeds volop ambitie. Daarover later meer. Waarom ging hij zich inzetten voor het G-voetbal?

Jacques: "Het zal zo'n 16 jaar geleden zijn dat ik Roadrunnergilze, een gratis en vrijblijvende hardloopclub heb opgericht. Na enige tijd sloot ook Sjoerd Diepstraten zich hierbij aan. Ik liep al enige tijd rond met de gedachte om ook een clubje op te richten voor mensen met een beperking. Dat zou bv. een wandelclubje kunnen zijn. Terug naar Sjoerd, hij had me al eens aangegeven graag de marathon van Etten Leur te gaan lopen. Zoals ook gebeurde. Daardoor leerde ik hem ook wat beter kennen. 5 Mei 2020 kwam ik een bericht op Facebook tegen van Sjoerd, waarin hij aangaf op zoek te zijn na een leider/trainer voor het G-team. Hoe kon het zo zijn? Ik voelde, dat is wat voor mij. Sjoerd gebeld, die me uitnodigde om een paar keer te komen kijken. En zie, ik geniet nu van wat ik deze mensen kan bieden".

Zo zegt Jacques vol enthousiasme. We schakelen even over naar de sportman, Jacques. Hij is de man die ook anderen tot sporten aanzet. Maar ook zakelijk gezien is hij van maandag tot zaterdag actief in zijn sportzaak 'RunX Tilburg'. Over dit alles valt vast wat te vertellen.

Jacques: “Zeker, om maar eens met het laatste te beginnen. RunX is een coöperatie van 6 winkels waarvan ik voorzitter ben. Eerder bekend onder de naam Runnersworld. Bij een aantal van die franchisenemers, onder wie ook ik, bestond het gevoel dat we ons, met Runnersworld, onvoldoende onderscheiden van andere sportzaken. Vandaar dat we onder de naam, en als coöperatie RunX, onze weg vervolgden. We zijn een ‘hardloopspecialzaak’ aan de Schouwburggring 8 te Tilburg. Naast uiteraard kwaliteits hardloop-en wandelschoenen verkopen we allerlei aanverwante artikelen zoals, compressiekleding, hardloopverlichting en ook sportvoeding. De naam is bedacht door onze dochter Marjolein die zei pa, “kies voor een korte naam”. “Haar uitleg, de letter X staat in veel woorden voor juist dat beetje meer. Denk aan ‘extra’ ‘expert’ ‘expertise’ etc.” Jacques vervolgt. “Dan de sportman in mij? Zoals eerder gezegd, richtte ik hardloopclub Roadrunnergilze op, waarvan je gratis lid werd en wordt. Ik volgde trainerscursussen, bij gevolg wil je daar iets mee. Ik wilde mijn kennis en enthousiasme overbrengen op dorpsgenoten. Dus een artikel in het Gilze-Rijens krantje geplaatst met als motto, **‘gratis, vrijblijvend, hardlopen zonder registratie’**. Als slot van het artikel, Over één maand gaan we beginnen. Dat sloeg aan. Kort daarna stonden er al 9 liefhebbers bij mij op de stoep. Geleidelijk groeide dit uit naar wel meer als honderd deelnemer(sters). Dit aantal liep ook wel weer wat terug, naar nu ongeveer 60, die in twee groepen zijn verdeeld. Je brengt mensen bij elkaar. Er ontstaat een gemoedelijke en vriendschappelijke sfeer. Dat zijn en waren belangrijke bijkomende effecten. Met bewegen werk je aan een gezond lichaam wat voor ons allen erg belangrijk is. Ik genoot van wat we als Roadrunners teweeg hadden gebracht. Dat genieten werd wreed verstoord toen ik op 43-jarige leeftijd een hartinfarct kreeg. In de ambulance spookte door mijn hoofd, als ik niet meer kan hardlopen, stort mijn wereld in. Daar kwam direct achteraan de gedachte, wat zal ik nog wel kunnen? Het herstel verliep bijzonder voorspoedig. Na 3 maanden liep ik weer mijn eerste 10 km. Na 1 jaar weer mijn eerste marathon”.

Zo herbeleeft Jacques die heftige tijd. Hoe is het nu met jouw gezondheid?

Jacques: “Top, ik vind het wel heel bijzonder dat ik na zo’n pittige dip weer zo goed herstelde. Ik liep daarna nog vele marathons o.a. in Berlijn Athene en New York. Iedere keer weer was dat een bijzondere beleving”.

Zo deelt Jacques met ons deze ervaring. Maar ook het organiseren zit jou in het bloed.

“Jazeker, ik neem graag het voortouw om mensen enthousiast te maken voor activiteiten die we met elkaar kunnen delen. Zo organiseren we als Roadrunnergilze met bestuur en vrijwilligers weer een hardloopgala in Gilze. Dat gaat plaatsvinden op **woensdag 15 juni**. (Noteer al vast in uw agenda) – óók leuk voor de voetbalteams

van VV Gilze! Daarnaast ben ik voorzitter van de stichting Marathon Tilburg. We organiseerden tweemaal een marathon. Hoewel de stichting nog bestaat en het draaiboek nog klaarligt, is een volgende editie nog wel even uit beeld. Een veelheid van factoren maakt de organisatie nu, onmogelijk”.

Zo laat hij ons weten. Eerder in dit bijkletspraatje vertelde Jacques de interviewer, niet te geloven in toeval. Daar zal hij vast zijn redenen voor hebben.

Jacques: “Inderdaad, hoewel deze overtuiging niet te bewijzen valt, het is een gevoel wat mij niet loslaat. Veel klanten die ik in mijn winkel ontmoet delen mijn passie. Dat dit ook regelmatig onderwerp van gesprek is zal duidelijk zijn. Zo kwam ik in contact met een klant die piloot bleek te zijn. Hij maakte een beduusde en wat verslagen indruk. Na wat over en weer gepraat werd me duidelijk dat hij herstellende was van een hartinfarct. Het was maar zeer de vraag of hij zijn baan als piloot zou kunnen behouden. Toeval of niet, zoals gezegd, ook ik kreeg daar al op jonge leeftijd mee te maken. Dus die ervaring deelden we. Zeker, niet ieder hartinfarct is één op één met elkaar te vergelijken. Toch was er voor hem voldoende reden om mijn situatie als voorbeeld te nemen. Ik bood hem een loopschema aan, met uiteraard een rustige opbouw. We hadden nadien meerdere keren contact met elkaar. Zijn zelfvertrouwen nam toe en besloot zelfs de halve marathon van Amsterdam te lopen. Uiteindelijk heeft hij ook zijn baan kunnen behouden”.

Zo omschrijft Jacques deze bijzondere ervaring. Wat zijn zoals kenmerken die Jacques typeren?

Jacques: “Jezelf typeren dat is me nogal wat. Zou liever de vraag beantwoorden, waar streef je naar? Wat ik hoe dan ook probeer, dat is in het hier en nu te leven. ‘Pluk de dag’. Ik ga mijn zesde zintuig achterna. Dat wil zeggen, mijn gevoel bepaalt de dingen die ik wel of niet doe. Hierin past ook mijn interesse in spirituele literatuur. Ik wil optimistisch in het leven staan en de kansen die ik krijg optimaal benutten. Een hekel heb ik aan gemopper van wat er allemaal niet kan en beter moet, zonder daar zelf stappen in te zetten. Ik streef naar een positieve levenshouding. Of me dat lukt, laat ik graag aan anderen over. Tot slot de laatste typering. Met een ‘Brugse Zot’ binnen handbereik, en met mijn gezin en kleinkind zittend op een zonovergoten terras van De Huyskamer, dat maakt me blijer dan blij”.

Zo besluit Jacques. We gaan niet proberen om er een mooier slot te breien. Dat gaat gewoon niet lukken. Jacques bedankt voor je medewerking aan ons bijkletspraatje en veel plezier en succes met ons en jouw G-team. Jouw inzet en enthousiasme verdient bewondering.